

486155

203

BCU Cluj-Napoca
BCPER202304645

V. Stürmer 68

MIKROREVISTA STUDENȚILOR DIN INSTITUTUL DE MEDICINĂ TIMIȘOARA

Scalpelu

Nr. 11
1969
ON

ALEGERILE CONSILIILOR U.A.S.

în INSTITUTUL DE MEDICINA
TIMISOARA

În condițiile cu totul deosebite ale învățămîntului din țara noastră și în contextul nou al problemelor ridicate de Congresul al X-lea al PCR, se impune o activitate corespunzătoare și a Asociațiilor Studențești. În acest sens în Institutul nostru s-au desfășurat în toamna acestui an alegerile Consiliilor U.A.S. Astfel au avut loc ședințe la nivelul fiecărui an de studiu la care s-a analizat activitatea depusă de către organizație în anul precedent, cu participarea unui mare număr de studenți la discuții, urmată apoi de alegerea biroului de an, precum și a candidaților pentru Consiliul pe facultate.

În mod deosebit s-au desfășurat ședințele de la nivelul anilor II și III, unde s-a făcut o amplă analiză a participării studenților la acțiuni patriotice din vara acestui an.

La ședința Facultății de Medicină generală și pediatrie a participat tovarășul Traian Ștefănescu, președintele U.A.S.R., care prin cuvinte entuziaste ne-a vorbit despre rolul studențimii în procesul măreț de construire a socialismului. Au participat de asemenea cadre didactice, invitați.

În urma analizei candidaturilor de către comisia de propuneri, au fost aleși: Enea Mihai, anul V.med.gen. - în funcția de președinte al Consiliului, Tudor Constantin anul V.med.gen., Milincu Octavian, anul IV.med.gen.- vicepreședinți; Pfeiffer Wilhelm, anul IV.ped.-secretar.

La facultatea de stomatologie ședința s-a caracterizat printr-o participare activă a studenților la discuții. Dintre candidați au fost aleși: Halmoș Alexandru an.V-președinte; Petrila Doina; Meșco Viorica - vicepreședinți; Dincă Aurel - secretar.

La ședința de la nivel de Institut, alături de studenți au participat și cadre didactice: tovarășul prof.dr.Al.Sofletea, prorectorul Institutului; tov.prof.dr.C.Miclea, tov.conf.dr.Paula Zosin.

scalpelu'

REDACTOR ȘEF : STUD. HACICHIAN GHEORGHE

REDACTOR ȘEF ADJ. STUD. FURNICĂ CHRISTIAN

REDACȚIA:

- CONF. ESTERA GORO, ASIST. M. LĂZĂRESCU
- STUDENȚII : MICLEA FLORIN, NEGRUȚIU LUCIAN,
CRIȘAN HORIA, RAB IOAN
SECRETAR: VÎRVEȘCU CORNEL
- GRAFICA : STUD. SZUCSIK I., RITLI L.
OLTEANU E.

bloc notes

NICOLAE COSTIN

După nu știu câte luni de studiu febril, savantul englez Gray Walter a spus: NU.

Noi știam de mult acest adevăr evident, domnia sa a dorit însă să se încredințeze și a reușit.

Intr-adevăr, ori câte piulițe, tranzistorii, sîrmulițe, bușe și alte asemenea agregate am folosi, nu sîntem în stare (în actuala etapă, ține să menționeze Gray Walter) să fabricăm un creier artificial care să imite întocmai pe cel uman.

În continuare pentru a nu exista nici un fel de dubiu în privința faptului că NU SE POATE, savantul englez invocă o serie de argumente tehnice cu caracter riguros științific (La ce bun?).

Astfel: dacă pentru a modela o singură celulă cerebrală - arată domnia sa - e nevoie de un volum de un centimetru cub (la un maximum de miniaturizare), volumul global al creierului artificial ar fi de cel puțin 500.000 de metri cubi.

Și cînd te gîndești că pe deasupra, jucăria asta ar mai infuleca și un milion de kilowați fără ca măcar să poată îndeplini decît parțial funcțiile creierului uman, te apucă groaza.

Acum vă întreb pe dumneavoastră: ce ne-am face dacă ar trebui să populăm lumea cu asemenea monștrii ce ar costa fiecare în parte doar... un miliard de miliarde de lire sterline?

Din fericire însă pentru noi, omul alcătuit din carne și oase, se prășește pe cale naturală, mîncînd orice și are creier din belșug. Cîte odată chiar prea mult ca atunci cînd l-a apucat mania născocirilor. Așa s-au născut: roata și telefonul; piramidele egiptene, metrourl; bomba atomică și fotbalul, corupția și virtutea; iar ca un apogeu al creației sale cerebrale: omorul în masă.

Da, da, domnul Gray Walter are dreptate: NU SE POATE. Nu se poate face ceva mai perfect, mai bun și mai rău în același timp decît a lăsat natura.

Păcat că știința nu descoperise acest adevăr încă acum 135 de ani cînd tot în Anglita, și-a dat obștescul sfîrșit un mare gînditor pe nume Thomas-Robert Malthus.

Iar acum vă rog două clipe atenție și încercați să faceți următoarea socoteală:

Înmulțiți numărul aproximativ al morților din ultimele două războaie mondiale (sînt suficiente așa că putem lăsa la o parte celelalte cataclisme din istorie) cu un miliard de miliarde. La rezultatul obținut adăugați: convenitele lire sterline și puneți punct.

E un joc plăcut, distractiv pe care ar trebui să-l repete în fiecare dimineață și seara 3.200.000.000 de oameni.

● cronica cu Mac-Mac ●

Este foarte greu să cerem interviu unor oameni despre care nu știi nimic sau aproape nimic... Ori, poate tocmai acesta e rolul, supremul rol al unei discuții să-ți dai seama, în final, că bucurii, cotidianul mers al lucrurilor, stîrnesc ecouri pline de semnificații și în celălalt, om de pe același meridian, om despre care, pînă în clipa aceea, nu știai nimic sau aproape nimic.

Adresăm cîteva întrebări, mai mult inițiative la mărturisiri decît dogmatice (cel puțin așa le vrea autorul) unor studenți din anul I, "bălicilor", așteptînd răspunsuri pe măsura aceluiași ceva care ne leagă: "Maturitate prin tinerețe".

Întrebare

1. Eliminînd posibilitatea că cineva ar putea face medicină numai din ambiție, precum și caragialescu" eu de cînd eram copil vroiam să fiu doctor", care este, după dvoastră, adevăratul criteriu de alegere a acestei profesii ?

Răspuns

U.F. (med.gen.).

- Ce este mai frumos decît să-ți ajuți aproapele ? După mine medicina este meseria care te înobilează.

T.L.Eugen (stomat.).

- Secția la care sînt, stomatologia, imbină în mare măsură mai multe preocupări și preferințe ale mele anatomia, fizica (electricitate-indeosebi) și de ce nu artele plastice.

TEACHER (M.G.).

- Nu există criterii. Există unul. Nimic nu-i mai frumos decît această meserie "albă", atît de pură și nobilă, ornată de laurii unor zîmbete ce le-ai salvat de la ofilire.

Întrebare

2. Un scriitor spunea odată:

"Omul e mare nu atît prin ce făptuiește, cît mai ales prin ce ascunde". După cîtăva vreme a revenit, spunînd: "Omul e mare nu atît prin ce înfăptuiește, dar nici numai prin ceea ce ascunde. Care

este opinia Dvoastră ?

Răspuns

Ardelean Gheorghe (Ped.)

- Făcînd o corelație între cele două maxime ajung la concluzia că acea resursă spirituală este un adevărat izvor al vieții faptice. Deci nu se poate face o separare netă între ele, acestea condiționîndu-se reciproc.

M.C. (M.G.).

- Omul e mare cînd e om TEACHER
- Omul poate fi și mai mare dacă se dăruiește total.

Întrebare

3. Scriitorii Dvoastră preferați? Dar compozitorii? (Eventual diverse genuri muzicale...)

Răspunsuri

U.F. (M.G.).

- Eminescu, Topîrceanu, Bach, Mozart.

Ardelean Gh. (P.).

- Cosbuc, Wilde, Enescu, Verdi, Cealkovski.

T.L.Eugen (Stomat.).

- J.London, Cronin, D.R. Popescu, Beethoven, Chopin, Paganini.

M.C. (M.G.).

- Baudelaire, Bacovia, Gib Mihăilescu.

TEACHER (M.G.).

- Eminescu, Marin Sorescu, Camus, Beethoven, Bach, Verdi.

M.M. (M.G.).

- Hugo, Shackespeare, Beethoven, Grieg, Verdi.

Întrebare

4. Ce senzație trăiți acum, după așa zisa "cumpănă a apelor". Lărgirea girului de cunoaștere producîndu-vă neîndoielnic atît generației dinainte și după noi emoții multiple ?

Răspunsuri

U.F. (Med.gen.).

...cum am să arăt peste 6 ani ca doctor.

A.G. (Ped.).

- Emoții multe, desigur, primii pași în "viața adevărată" pe urmele profesiei alese a răspunderii, îți dau senzația de capacitate, de integrare în "roata vieții".

Întrebare

Ni se oferă posibilitatea de alegere: inteligență nativă, pe de o parte și inteligență prin cultivare, fără a fi lipsită însă de un anumit grad de nativitate, bine înțeles, pe de altă parte. Care merită mai multă apreciere ?

Răspunsuri

A.G. (Med.Gen.).

- Cred că cea de a doua formulare merită mai multă atenție.

T.L.Eugen (Stomat.).

- Oferă mai multe satisfacții o inteligență cultivată prin cultivare, prin muncă.

TEACHER (Med.Gen.).

- A doua. Imi permit o metaforă: "De-ți pui tu însuși provizii în sacul din spate, nu mai ești îngrijorat că mori de foame".

D.C. (Ped.).

- Dacă s-ar oferi posibilitatea de alegere, ar fi colorat, așa alege inteligența nativă.

Întrebare

Imaginați-vă acum că schimbăm rolurile: Dvs luați interviul. Ce întrebare ați adresa unui student din anul I al Fac.de medicină ? Redeveniți conlocutor și răspundeți propriei întrebări.

Răspunsuri

U.F. (Med.Gen.).

- După primele discuții cu studenții mai mari și după primul contact cu facultatea, ți-ai schimbat părerea despre medicină ? Nu! Mă pasionează din ce în ce mai mult, căci cere dăruire.

T.L.Eugen (Stomat.).

- Există în tine destulă nuanțare în așa măsură încît să fi un adevărat medic ?

- Da! Neîndoielnic.

TEACHER (Med.Gen.).

- Ce părere aveți despre mine, adică despre ancheta-tor ?

- Sînteți foarte, foarte serios.

* * *

TRIBUNA PĂRERILOR

privire asupra activității externului în stagiu.

Introducerea externatului obligatoriu a însemnat un progres indiscutabil pe calea pregătirii multilaterale a studentului în medicină. Activitatea zilnică a studentului ridică numeroase probleme legate de pregătirea teoretică și practică, de etica medicală. Asupra câtorva dintre ele aş vrea să mă opresc.

Relația dintre extern și bolnav, în parte asemănătoare cu aceea dintre medic și bolnav, se impune prin câteva caractere aparte. Bolnavul cunoaște situația de student a externului și nu rareori are sentimentul penibil al "materialului de studiu". Desigur, acest sentiment răspunde unei realități, dar este de datoria externului în primul rând, a cadrelor didactice după aceea, de a crea bolnavului sentimentul utilității și necesarului relației cu externul, sentiment ce răspunde unei realități nu mai puțin pregnantă.

Apropierea afectivă de bolnav, realizată prin înțelegere și compasiune, prin sollicitudine și sprijin moral ori de câte ori se ivește prilejul sau necesitatea constituie premisele pe care se clădește această relație. Pe de altă parte, externul este primul căruia i se comunică zi de zi suferințele bolnavului și adeseori această cale a "confidenței" este cea prin care ne apropiem cel mai mult de el. Însoțirea bolnavului la examenele radiologice, efectuarea unor examene simple de laborator, a terapiei injectabile, etc, sînt câteva mijloace simple, utile amîndorura, care întăresc și mai mult această relație. În fapt nu ar trebui să uităm niciodată că bolnavul este în primul rînd un semen suferind și numai apoi

obiectul studiului nostru.

Este bine cunoscută puterea pe care o are cuvîntul medicului, respectiv a externului; el poate fi un minunat medicament, în măsura în care știm să-l folosim, dar în aceeași măsură un factor nociv, care poate provoca adevărate catastrofe.

Imi amintesc de cazuri în care bolnavi în insuficiență cardiacă, cu respirație întretăiată de boală, cu vocea gîtuită de emoție, cereau să li se răspundă dacă vor mai putea fi salvați... Un cuvînt optimist, o încurajare convingătoare au în aceste cazuri asupra psihicului bolnavului efectul pe care tonocardiacul îl are asupra cordului său.

Imi aduc aminte cu mai puțină plăcere de o polemică aprinsă între externi, la care am participat și eu, despre caracterul unui suflu la o tînră pacientă cu o cardiopatie congenitală minimă. Inspăimîntată, ea ne urmărea cu sufletul la gură considerațiile savante asupra bolii ei. La plecare plîngea. Cum am aflat mai tîrziu, urma să se căsătorească în curînd și își dorea foarte mult un copil... Eram răspunzători cu toții de drama petrecută în sufletul ei.

În medicină, ca și în multe alte domenii de activitate, pregătirea teoretică și activitatea practică sînt strîns legate una de cealaltă, se întregesc reciproc. Personalitatea medicului are nevoie, cu necesitate de imbinarea armonioasă a teoriei cu practica și în această direcție, externatul aduce o contribuție deosebit de valoroasă. În cursul activității sale cotidiene, clinicianul trebuie să îndeplinească o analiză cît mai rapidă, și mai cuprinzătoare a sem-

nelor prezentate de bolnav, apoi să se ridice cu ajutorul lor la treapta superioară a diagnosticului, pe calea sintezei. În această activitate el are nevoie de spirit de observație, agilitate a simțurilor, experiență, inteligență mereu trează, logică ireproșabilă, nu rareori de o bună memorie care să îi servească prompt datele necesare. Toate aceste calități se formează sau se dezvoltă prin activitate practică.

Arta luării anamnezei nu este gratuit numită astfel. Ea necesită paciență, tact, experiență, vaste cunoștințe teoretice. Nu puține sînt cazurile în care examenul obiectiv rămîne mut și singură anamneza ne poate da o mîna de ajutor în precizarea diagnosticului. Ea nu trebuie considerată încheiată cîtă vreme bolnavul se mai află sub supravegherea noastră. O primă revenire asupra ei se face după consumarea examenului obiectiv, în lumina noilor date obținute astfel, apoi ori de cîte ori o nouă supoziție diagnostică sau bănuiala unei erori se fac simțite. Considerarea anamnezei și foii de observație drept munci plictisitoare, de rutină, constituie una din marile greșeli pe care le poate face, și le mai face uneori, externul.

În ce privește semiologia examenului obiectiv, însușirea ei nu se rezumă la stagiul din anul IV, ci continuă pînă la terminarea facultății. Prezentările de cazuri, făcute fie în prezența tuturor studenților, fie la nivel de grupă de către asistenți, aduc un sprijin valoros în însușirea unui tablou clinic caracteristic, respectiv a unui semn mai rar întîlnit. Ar trebui ca această metodă să se răspîndească și printre externi; sesizarea de către extern a bolnavilor cu evoluție sau tablou clinic interesante în discutarea lor între colegi sînt foarte eficiente, din păca-

URMARE ÎN PAG. 8.

PROBLEME DE DIAGNOSTIC CLINIC

PROF. Dr. ȘOFLETEA ALEX.

În mod obișnuit înțelegem prin simț clinic capacitatea de a rezolva problemele cotidiene de diagnostic. Aceste probleme sînt deseori dificile, fiindcă boala concretă îmbracă o infinitate de nuanțe individuale, care singularizează fiecare caz în parte. De aceea, realitatea clinică depășește în complexitate imaginea nosologică impersonală oferită de tratate.

Medicina este o știință prin erudiția teoretică pe care o pretinde de la cei care o practică și este o artă prin talentul pe care îl cere clinicianului în analiza realităților patologice, concluziile clinice trebuind în mod necesar să depășească suportul oferit de cunoștințele teoretice. Clinicianul are nevoie de exerciții zilnice pentru a-și întreține și dezvolta calitățile sale, într-o experiență clinică ce se acumulează treptat de-a lungul vieții profesionale și care este rezultatul trăirilor plurisensoriale.

Un exemplu pe care-l cred sugestiv în favoarea celor afirmate, îl culeg din propriile mele amintiri.

După încetarea războiului conduceam un serviciu de neuropsihiatrie la Spitalul central de boli mintale București și în același timp am fost numit medicul unei fabrici din apropierea spitalului.

Intr-o zi am fost solicitat de la o fabrică să examinez pe un muncitor, care era bolnav acasă, fiind un vechi reumatic. Pacientul locuia într-o margine de oraș și i-am găsit cu greu locuința, izolată pe un cîmp, printre bălți de apă stătută și poteci mocirloase. L-am găsit în semifintunicul unei cămăruțe, așezat în pat. Mi-a declarat imediat că l-a prins din nou reumatismul său vechi, diagnosticat și tratat ca atare de mai mulți ani, și care îi reapare din cînd în cînd, producîndu-i dureri insuportabile. Intr-adevăr, bolnavul gemea și tresărea la fiecare moment, din cauza durerilor care-i străpungeau neîncetat membrele inferioare. Tresăririle bolnavului erau însă diferite de imobilitatea reumaticului și sugerau insistent crizele de dureri radiculare de tip fulgurant.

Am tras imediat pacientul la lumină și i-am examinat pupilele, care erau miotice, cu reflexul fotomotor dispărut. Fața și conjunctivele îi erau congestionate și într-adevăr, la simpla atingere a tegumentelor se putea constata că bolnavul avea o febră ce depășea 39°.

Gestul imediat următor a fost să-i palpez hipocondrul stîng, constatînd o splenomegalie importantă. Întregul examen clinic nu a durat mai mult de cîteva minute. Diagnosticul pe care l-am formulat mental a fost de tabes cu crize fulgurante, activate

de un acces de malarie. Diagnosticul fuse-se sugerat de tresăririle dureroase ale bolnavului și confirmat de tulburările pupilare. Asocierea cu un acces de malarie, care deșteptase crizele fulgurante, am intuit-o cînd am constatat febra. Am asociat acest simptom cu cîmpia mlăstinoasă în care locuia bolnavul și cu anotimpul de sfîrșit de vară în care ne aflam, iar confirmarea ipotezei mi-a dat o splenomegalie.

L-am internat pe pacient în serviciul de neuropsihiatrie în care lucram și am confirmat diagnosticul clinic al ambelor boli asociate prin probele de laborator, care au confirmat existența unui neuro-sifilis și al unui paludism cu plasmodium vivax.

Mărturisesc, că în momentul confirmării diagnosticului am fost mîndru de rapiditatea și precizia raționamentului meu. În realitate, nu aveam motive de mîndrie, întrucît stabilisem o simplă relație de asemănare cu numeroase alte cazuri pe care le văzusem în spital. Era vorba de tabetici impaludați terapeutic, care prezentau frecvent crize fulgurante activate de starea febrilă și care avea un aspect evocator, pe care-l regăsisem la pacientul în cauză.

Morala acestei întâmplări este că experiența clinică personală, care ne ușurează atît de mult munca la patul bolnavului, trebuie cultivată cu grijă printr-un proces de autoeducare al spiritului de observație, care trebuie să devină cît mai cuprinzător. Preocuparea aceasta trebuie să apară încă de la începutul educației medicale, paralel cu instruirea teoretică și confruntîndu-se cu ea, printr-un antrenament continuu și cu dorința sinceră de autodepășire permanentă.

(urmare din pag.2)

Studentul Miclea Florin anul IV.med.gen. a prezentat o amplă dare de seamă asupra activității Consiliului.

Au fost prezentate de asemenea dări de seamă ale comisiilor sociale, profesionale, de cenzori etc, precum și planul de activitate pe anul în curs.

La discuții au luat parte studenți și cadre didactice.

Dintre candidații propuși la nivel de facultăți au fost aleși: Miclea Florin anul IV.med.gen.- președinte al Consiliului UAS din IMT; Mischie Dumitru anul V Stomatologie - vicepreședinte; Poenaru Dan anul III med.gen.-vicepreședinte; Stamoran Milivoi anul V.med.gen.-vicepreședinte; Roi Ioan anul II Stomatologie - secretar.

Noile consilii ne-au asigurat că vor face totul pentru a rezolva cît mai eficient problemele studenților. Rămînem deci cu această convingere.

Cornel Vîrvescu

Păpușa

LUCIAN NEGRUȚIU

I-a dat strale noi,
din ață
Si-n ureche o povață
Si-un mărgăritar cuminte
Pentru o sută de cuvinte.
Inspire ziuă, cam în zori
I-a dat cîrduri de cocori
Si-o pasăre de dor
Prinsă noaptea pe pridvor.
Apoi, cu un gest glumeț
A mai prins un gînd răzleț
Semn de carte nazdrăvan
Intre Buche și Coran -
Si-apoi, pe la-nserat
I-a dat ochi
și a plecat.
Ea, tăcută a rămas,
C-a uitat să-i dea și glas.

De e bine, ori de-i rău,
Cumpănească gîndul tău.

Poate cîndva

HORIA CRÎȘAN

- Îmi pare rău, îmi pare tare rău că trebuie să
ți-o spun, e o mărturisire, dacă vrei, dar în seara în
care ai revenit, am ținut să aflu că ești singurul și
cel mai de seamă; a zîmbit puțin, dîndu-și seama, ideal
al vieții ei...

- Păcat.

I-am oferit unui om prietenia mea, cu sentimentul
utilității unui sprijin de care, probabil, s-ar fi pu-
tut dispensa. L-am cunoscut întîmplător, n-a excelat
în vreun domeniu, nu mi s-a părut nici odată un om me-
diocru, l-am investit cu titulatura unui "alter ego" și
mi l-am apropiat. Nu credeam că, avînd atît de multe
principii comune de viață, am putea deveni într-adevăr
prieteni, dar clipele de intensitate pe care le-a trăi-
t numai el și căroră eu nu le-aș fi putut găsi vreoa-
dată rezolvarea cea mai potrivită, m-au atras, căci îmi
dădeam seama cît sînt de slab, gîndindu-mă că aș fi
fost dezarmat tot atît de mult și de dureros ca și el.

Am urcat acum două ore în turnul unei biserici și
am văzut oamenii de sus, din universul închis a patru
pereți de tablă, cuprînsi de neclintire de patima de
bronz a clopotelor ce cutremurau lința umană, imn fu-
neral al clipeilor, și-am coborît, mai laș decît urca-
sem, vanitos de înălțimea în care fusesem primit ca un
intrus, și-am înțeles, de altfel am avut aproape întot-
deauna senzația că încep să înțeleg, am înțeles că nu
voi putea niciodată să mă reneg, cu toate slăbiciunile
mele, confesionîndu-mi gîndurile mai tîrziu, cu mult
mai tîrziu, în depresiunea purificată de dureroasa ar-
monie a unei orgi cu clape sidefate, de biserică catol-
lică, în care iluzii luminoase de luminări păgîne, sa-
crificiu misterul bolților întunecate...

Dar, de fapt, e foarte greu să rămii demn față de
tine însuși, atunci cînd față de alții demnitățile ta a
pierit de mult. Nu reușești decît să crezi că ai putea
redeveni cîndva om. Or, odată ajuns în faza aceasta,
totul scapă de sub control și se desfășoară intransi-
gent de haotic, ca un jazz bizar, fără sfîrșit...

Timpul

ENEA GHIURÎȚĂ

În cercuri nevăzute de metal
flămînd
ne-mpresoară
Timpul.

Prin cîte puncte vernale
vom trece-mpreună ?
În cîte dureri vesperale
ne-om ține de mină ?

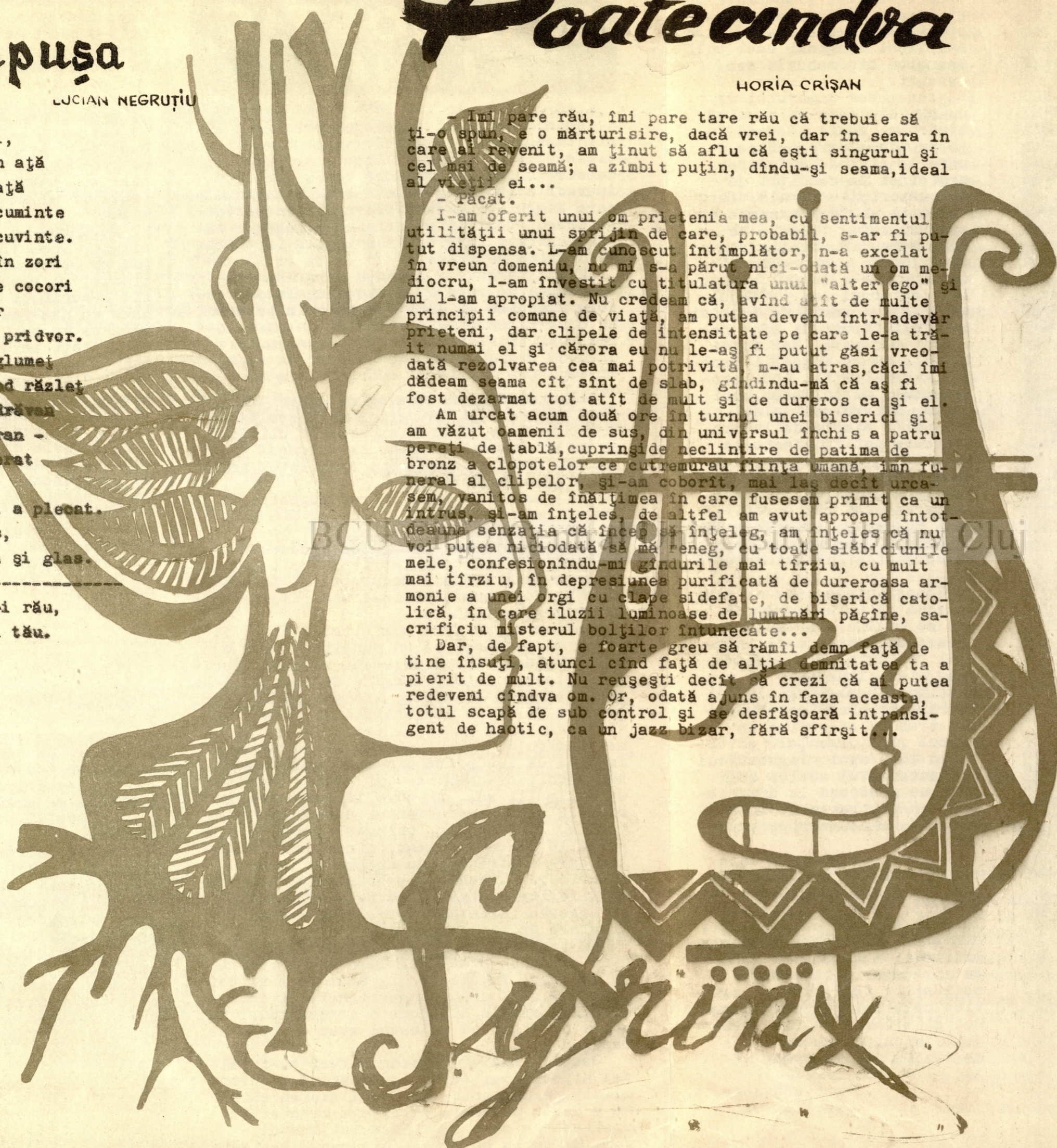
De volburi ne-volbură anii...
De spumă vor crește castanii...
Ca-n vis, aud vorbele Mamii:
-"Vor crește plopul și platanii..."

... și populus tremulax
se va îndrepta în ax;
și populus niger
va îngheța de ger;
și populus albus
va spune... că m-am dus...

GÎND ÎNGÎMFAT

VALE NEGRUȚIU

M-a plouat înțelepciunea lumii
Si-am rămas ud-paparud.
Tichie mi-am zvonit din coasa lunii
Si-așa agale,
ca-n vremile patriarhale
Am rupt din crîng, într-un amurg
O doină veche și un plug...
Si mi-am arat cu ele gîndul
Să-mi izvodească-ncet cuvîntul
Si m-a plouat înțelepciunea lumii
Nici azi nu m-am uscat.

Norma și normal, medic și artist

LECTOR Dr. S. LEVIN.

Convergența sferelor de interes teoretic și de activitate practică a medicinei cu estetica este azi bine stabilită și notoritatea unor "relații speciale" între exercitarea medicinei și simțul pentru frumos este validată de o impresionantă listă de medici, scriitori, pictori, compozitori, dintre care nu citez pe niciunul, pentru a nu ne îndreptățim nici un altul, dar în legătură cu care "Scalpelu" ar putea poate iniția un "micro-dictionar" care nu mă îndoiesc, va suscita interesul cititorilor.

Nu-mi propun deci, să ilustrez prin exemple această relație, ci, ceea ce mă interesează, este o încercare de descifrare a "de ce?"-ului acestei relații, de aceea hazardez următoarea explicație - ipoteză:

Medicina își propune ca scop suprem, menținerea homeostatică atât a relațiilor interne între sisteme și organe cât și a cuplului om-medic, acest din ultim termen fiind înțeles în accepția sa cea mai generală, fizioco-socială-psihică, ca atare, medicul prin diverse operațiuni și tratamente, măsuri și indicații, este un meșteșugar, un "faber" care, tot timpul caută înțelegând particularul relației individuale, să aducă subiectul meditațiilor și practicii sale (pacientul) în zona de echilibru și realizare a normei, a principiilor generale de sănătate.

Cu alte cuvinte, medicul "suferă" alături de bolnav dar de o altă suferință și anume de suferința constatării abaterii de la "norme", acele norme ideale, greu de atins, construcție generalizatoare - abstractizantă a imaginației sale științific-protective, normale-ideale sănătății, pentru a readuce "realul" bolnav, la "sănătosul" deocamdată existent dar în "viitor" (cu toate că perfect real în "trecutul" pacientului), medicul își mobilizează toate resursele sale de cultură, inteligență și experiență, încercând să stabilească o nouă stare a pacientului și din etapă în etapă, se străduie să-l aducă la "normă" adică la "normal".

Dacă am compara această acțiune cu cea a unui sculptor, care și el suferă că marmora (pacienta sa) nu a ajuns în homeostazie cu gândul și cu mediul său viitor de viață (volumele în care se va înscrie), dacă am sesiza simplitudinile de atitudine față de "norma" ideală, construcție rațional-imaginară tratând în conștiința artistului și a medicului, datorită esteticii conștiință a "normei", a echilibrului", a principiilor", am putea eventual, accepta că cele două atitudini se justifică prin apartenența lor la un mecanism estetic de percepere a rolului creatorului față de opera sa.

Este medicul un creator? După părerea mea da, și mai exact spus un "re-creator", unul dintre acei creatori miraculoși, care pleacă de la niște date obligate, pentru a atinge depășirea acelor date, într-o nouă sinteză. Suferința de a fi martorul abaterii de la normă, de care vorbeam mai sus, e cunoscută nu doar medicilor, ci mai tuturor marilor artiști. Se știe că Michelangelo voia să-l "elibereze" pe David din blocul de marmoră, în care împotriva normelor îl vedea închis.

Percepția "normalului" de către medic și artist, se face, bineînțeles cu ponderi diferite ale științificului și imaginativului, în primul caz al medicinei științifice predominând, într-al doilea caz, al artei, intuitivul făcându-și simțită preponderența, dar și într-un caz și într-altul "setea" de echilibru, de realizare, de "normă" este factorul "movens" și această sete, e pe domeniul esteticii, pentru că în fond e vorba, și la medic și la artist, de dorința intimă de a restabili norma, echilibrul, pacea internă, frumosul din oameni și natură, frumosul din reprezentările omului în drep-turile sale firești și atotstăpînitoare.

te destul de puțin folosite.

Urmărirea zilnică a bolnavului, observarea dinamică a evoluției simptomatologiei sale sînt de asemenea prețioase; ele dau un contur mai fidel imaginii unei boli însușite din manuale sau cursuri.

Însușirea sumarului de cunoștințe care să permită tânărului medic să facă față problemelor practice pe care le ridică profesarea medicinei în condiții de circumscripție rurală, fără "tutori" și fără examene de specialitate, trebuie să stea mereu în atenția studenților și a cadrelor didactice. De-a lungul stagiului, externul are prilejul să învețe o serie de tehnici care mai tîrziu îi sînt neapărat necesare. Mai întîi toată gama de injecții, puncții, infiltrații. Apoi pansamentul, deschiderea unui abces, sutura unei plăgi tehnicile simple de laborator care pot fi efectuate cu substanțe și utilaje minime (sumar de urină, VSH, hemoleucogramă, etc) interpretarea unei radiografii, a unei ECG-rame, asistența la naștere și îngrijirea nou-născutului și prematurului ș.a.

Cunoștințele care se acumulează în cursul celor 6 ani de studiu sînt mult prea numeroase pentru a fi integral reținute. Din numeroasele discipline care se predau, în cursul stagiilor și lucrărilor practice studentul trebuie să rețină în primul rînd urgențele și terapia lor, apoi diagnosticul și tratamentul acelor boli care se pretează la diagnostic sau/și tratament în condiții de circumscripție rurală.

Sugerez pe această cale disciplinei de medicină socială, cea mai competentă în materie, să aibă o discuție la masa rotundă cu studenții din anul III, asupra responsabilității medicale în munca de circumscripție, asupra noțiunilor teoretice și practice cele mai necesare care pot și trebuie să fie însușite în cursul celor 4 ani de stagiu ce vor urma.

Stanciu Nicolae
an. VI. M. G.

Revista revistelor

Ne-am făcut un obicei. Si cred - un obicei bun. Cu alte cuvinte am inceput prezentarea publicațiilor studentești din întreaga țară. Faptul în sine n-a rămas fără ecou, după cum s-a convins și semnatarul rîndurilor de față. E vorba, bineînțeles, de revistele colegilor noștri din diferite centre universitare, care au ținut să-și vestească prezența trimițându-ne cu multă anabilitate - noi le mulțumim frumos - creațiile d-lor.

Dar să trecem la subiect. De fapt pluralul ar fi mai precis.

AESCULAP - subintitulat "Magazin al studenților de la Institutul de medicină și farmacie din Tîrgu-Mureș".

Ar fi avut și latinii săracii niscaiva expresii d'astea, dar noi am urmat în liceu !... secția reală. Așa dar, las pe seama colegilor din Tg. Mureș, traducerea fiindcă oricum ar fi tot ei sînt mai tari în limbi vechi. Pentru cei ce n-au înțeles voi fi mai explicit.

Primul număr al confrăților noștri abundă în titluri latinești: în plus textele gem de expresii din limba strămoșilor.

Om fi zicînd noi "Alma Mater, Gaudeamus igitur" și alte lucruri frumoase, dar nici chiar așa nu ni se pare prea fericit. De ce ? Simplu. Revista primește fără să vrea un ton sentențios "a la chaire" - cum ar spune franțuzul. Ori, stimați primați

prieteni, noi scriem pentru studenți și nu pentru lingviști.

Numărul următor al AESCULAP-ului e - să fim drepti mult mai sărac în citate gen "Horatio dixit" dar ni se pare mult mai dens. Remarcăm pagina științifică ce ne face cunoștință cu preocupările cercurilor științifice studentești, mai ales cu rezultatele frumoase obținute de colegii noștri mureșeni. Noi le urăm succes și pe mai departe.

AESCULAP - pare bizar - mai păcătuește prin ceva: la fiecare pagină întîlnim recenzii ori studii literare, acestea în daună unor creații originale studentești. Ultima pagină ne atrage atenția prin cîteva -reușite- desene umoristice, dar sincer vorbind caricatura cu mumii-le n-am prea priceput-o.

Încă o vorbă redactorului dr. St. Tamburlini: am dori să primim cît mai multe dintre numerele dvs în vederea unor eventuale reluări. Ave!

AMFION. Este revista Institutului de Construcții din București. Sub conducerea vajniciei redactoare Mariela Zamfirescu, închinătorii puternicului "zeu al rezistenței materialelor de construcții" au început o treabă bună.

Condiția grafică -excellentă. Revista se prezintă cu o supracopertă cartonată și mai ales ilustrată cu mult bun simț. Ne-a plăcut entuziasmul poetic al eseului "Primăvara". Într-adevăr, sîntem tineri și ne bucurăm de o via-

ță minunată !

Remarcăm în continuare articolul lui Constantin Iulian intitulat sugestiv "Neliniști creatoare". În general studenții - constructori au găsit încă din primele numere modalitatea-matură de prezentare cît mai atractivă a noutăților tehnic-științifice cu specific legat de viitoarea lor profesie. Articolul "Paul Klee-Echilibru și mișcare" nu e însă -din păcate- la înălțimea originală a subiectului tratat. Aparent paradoxal, am găsit între însetați de înălțimi concrete-betonate, și un astfel de "însetat"- un poet. Da, acesta e calificativul cel mai autentic pe care îl merită pe deplin Mihai Moraru. Imi permit să citez cîteva versuri din poezia "Orașul alb"; // În orașul de piatră // într-o intrare fardată'n praf // pe zidul casei lungi, ferestre // unicul ochi spre stradă // deschis odată'n săptămîină // să prindă sfîntul cel bun // a înrămat de mult // chipul alb, marmoreenic // al fericirii nopții mele //.

Sînt frumoase versurile acestea albe, iar nouă ne-au plăcut mult. E frumos în orașul tău alb, Mihai Moraru !

Se distinge pentru nota de echilibru articolul lui Alexandru Stan intitulat "Tandrețe și abjecție" precum și interesanta anchetă "Noi și revista" realizată de Daniel Cocoru.

Acum în loc de final vă urăm mult, mult succes !

SPORT

ȘTIATI CA....

...Institutul de Medicină din Timișoara a ocupat locul III pe țară în "CUPA UASR" la Atletism prin corespondență ?

...Echipa de baschet feminin Medicina Timișoara a promovat în divizia B ?

...Echipa de volei Medicina Timișoara a cucerit cupa "Timișoara 700" ?

...La meciurile de baschet susținute la Timișoara de echipele Medicina, studenții Institutului nostru au asigurate locuri gratuite ?

Anastasiu Dorin

anunț

DIN CAUZE OBIECTIVE TIPOGRAFIA NU POATE EXECUTA ACEST NUMAR AL REVISTEI 'SCALPELU', MOTIV PENTRU CARE AM REVENIT LA FORMA LITOGRAFIATA.

Redacția

Din Jurnalul intim AL UNUI Boboc ...

Joi 2 Octombrie

Cineva m-a botezat "Boboc" (mă cheamă Popescu) și mi-a dat un omoplat în zicându-mi:

- Uite mă, băiatule, ăsta-i "psu" (Asta știam și eu!).

Am rămas nedumerit: - Ce să fac cu mortăciunea asta? - După o clipă însă am început să strig: "Dau omoplat contra claviculă. Stare perfectă cu spină cu tot". Asta a fost prima zi...

Vineri 3 octombrie

A început odiseea. Au venit niște "d'ăia din anii mai mari". Gîste bătrîne! - "Nu vrei bă o Anatomie? Dăm ieftin, cinci foi!" Mi-am ciufulit penele și am măcăit cu disperare:

- Mamă, vreau acasă!
Nu m-a auzit nimeni...

Sîmbătă 4 octombrie

Vrînd, nevrînd, timpul trece. Am dat ochii cu "lumea".

Mi-a zis unul din anul II-Pediatrie:

- E grea bobocia, gagiule?
- Cîtă poezie!

Duminică 5 octombrie

Mă gîndesc la colegii de suferință. Drept să vă spun, am văzut o bobocică cu un "mini" care m-a făcut fericit de-a lungul a trei ore... de disecții. Asta, însă, a fost ieri. Din momentul cu pricina, după o analiză minuțioasă și profundă a problemei, am decretat prima mea concluzie anatomică: "Un lucru e sigur: femurul e unul din cele mai atractive piese anatomice și merită a fi studiat în... vivo".

Luni 6 octombrie

Azi, bobocia mea a venit în niște pantaloni de cow-boy risipind elanul meu științific.

După cite am aflat umblă zvonul că s-ar organiza un bal pentru noi.

După părerea mea n-ar strica două.

Marti 7 octombrie

Se mai întîmplă...

Se mai întîmplă să cauți cite o carte la bibliotecă - și să n-o găsești în fiecare zi.

Se mai întîmplă să intri în căminul medicinei și s-ajungi, dacă vrei, pînă la etajul III fără ca nimeni să te deranjeze cu o întrebare. Trăiască Argusul de la poartă!

Joi 9 octombrie

Am auzit că-n iarnă se vor da bilete de odihnă pentru munte. În privința asta n-am probleme. Bibilica mea de la A.S., nu doarme.

Vineri 10 octombrie

Imi schimb stilul. Deci:

Văzut din nou mini jupă cu femur și tibie nobilă.

Intrebat proprietară: - Vii la film după masă?

Răspuns categoric: - Tu - mic și mucos. Eu invitată student III generală.

Rămas mofluz.

Sîmbătă 11 octombrie

Uraa! Se apropie bal bobocilor. Cumpărat cămăși cu flori.

Cineva întrebat: - Lucrezi aprozar?

Măcăit (Eu): Retrogradule!

Luni 13 octombrie

Renunțat stil lapidar. Am auzit că avem o revistă a noastră, medicinistă. Ii zice "Scalpelu".

Trebuie să dau un anunț la "mica publicitate": "Boboc tînr caut bobocă cu "Osteologie" și bisturiu. Ochi albaștri".

A venit una. Dar n-avea osteologie.

Avea doar sondă canelată.

MIC DICTIONAR
● MEDICAL

Literele A - B

ACNEE = Venit-a, dacă nu greșesc

Venit-a vremea să iubesc

ACUPUNCTURA = S-au înțîlnit două colege.

ANEMIC = Tot a răspuns ceva.

ARSURA = S-au căsătorit din anul I.

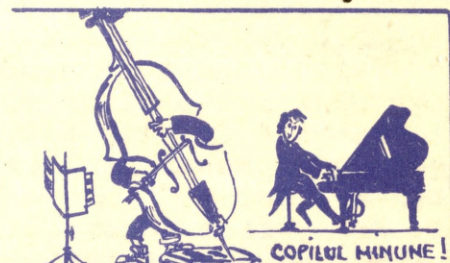
BIBERON = O mamă de 1 leu jumate.

BACIL = Bastonul de mareșal al doctorului KOCH

BERI-BERI = Nu strica orzul pe gîste

BLENORAGIE = CUM AU TRECUT ANII!

Pt.conf.
Bobocel I. Popescu

POȘTA UMORULUI

E.Secetă: Vă supără puțin ficatul, dar în rest sînteți "tare ca piatra". Dacă veți continua să tot gustați cite "un păhărel" va fi exact invers: veți avea ficatul tare ca piatra iar dv...

C.Spălatu: Cred că colega dv s-a îngelat cînd a afirmat că picioarele scaunului pe care stați degajă un anumit miros.

Adi.Posa.Fără discuție, dv aveți dreptate. Colegii dv sînt malițioși cînd insinuează că prea vă îndopați. De fapt dv nu mîncăți "prea mult", ci mîncăți "mai mult" (decît trebuie).

P.OSTASU

Varia

PAGINĂ DE G. HACIKIAN

CARUSEL

Oboseala noastră o numim epuizare, a celorlalți lene.

Nu răspunde scrisorii, răspunde oamenilor.

Bărbații sînt în stare să discute ore întregi asupra aceluiași subiect; femeile nu au nici măcar nevoie de așa ceva.

De multe ori s-a pus problema corelației între greutatea creierului uman și a posibilităților intelectuale. Se pare însă că, raportul între aceste două valori nu are mare importanță. Iată greutatea masei cerebrale a unor mari personalități:

Ivan Turgheniev (poet 1818-1883) - 2012 gr.
George Cuvier (biolog 1769-1852) - 1830 gr.
Immanuel Kant (filozof 1724-1804) - 1600 gr.
Ernest Haeckel (naturalist 1834-1919) - 1575 gr.
Friedrich Schiller (poet 1769-1805) - 1530 gr.
Media greutății creierului de bărbat - 1375 gr.
Media greutății creierului de femeie - 1250 gr.
Rafael Santi (pictor 1483-1520) - 1161 gr.
Anatole France (Scriitor 1844-1924) - 1170 gr.

Un elev al anului 2000 întorcîndu-se de la școală: "Azi mi-au dat drumul mai devreme pentru că mașina electronică s-a stricat și profesoara a mitat deja totul!"

Intr-o clinică obstetrică din Orient stau alături emoționați un european și un șeic, privind în camera noilor născuți. Europeanul întreabă la un moment dat: -"Care e al D-voastră?" -"Primele 3 rînduri"-veni prompt răspunsul.

O tînără pereche se întorcea de la petrecere de la niște prieteni:

- Atîtea prostii ai fost în stare să îndrugi astăseară, dragă - îi spune la un moment dat soția. Noroc că nimeni nu și-a dat seama că ești complet treaz!

* * *

DE 20 DE ORI NOROC !

Afiyetolsun! (Turcia)
Aues Van Die Beste (Olanda)
A votre santé! (Franța)
Be Salamati (Iran)
Cheerio (S.U.A.)
Egèszegé (Ungaria)
Geia Sas (Grecia)
Gezondheit (Norvegia)
Can Pei (R.P.China)
Maljanne (Finlanda)
Prosit (Germania)
Salaman Smpurna (India)
Na Zdarovie (U.R.S.S.)
Skal ! (Suedia)
Ya Salam (Arabia)
Saude ! (Portugalia)
Nazdravica! (R.S.Cehoslovacă)
Salud ! (Spania)
To Your Health ! (Anglia).

O bancă din Toronto-Canada supraveghează funcționarea mașinilor de calcul electronice printr-o altă mașină electronică, care în cazul unei defecțiuni în timpul nopții sau duminică anunță automat prin telefon pe vicepreședintele băncii. Odată s-a înregistrat o defecțiune, însă tot sistemul a căzut baltă. S-a constatat că vicepreședintelui i se schimbase numărul de telefon și mașina electronică nu fusese "înștiințată". Acesta "s-a distrat" toată seara cu unul din magnetofonele centralei telefonice care la fiecare apel răspundea: "Din păcate acest număr nu mai există".

Vorbe :

UROLOGIE:

"Apa trece, pietrele rămîn"

FIZIOLOGIE:

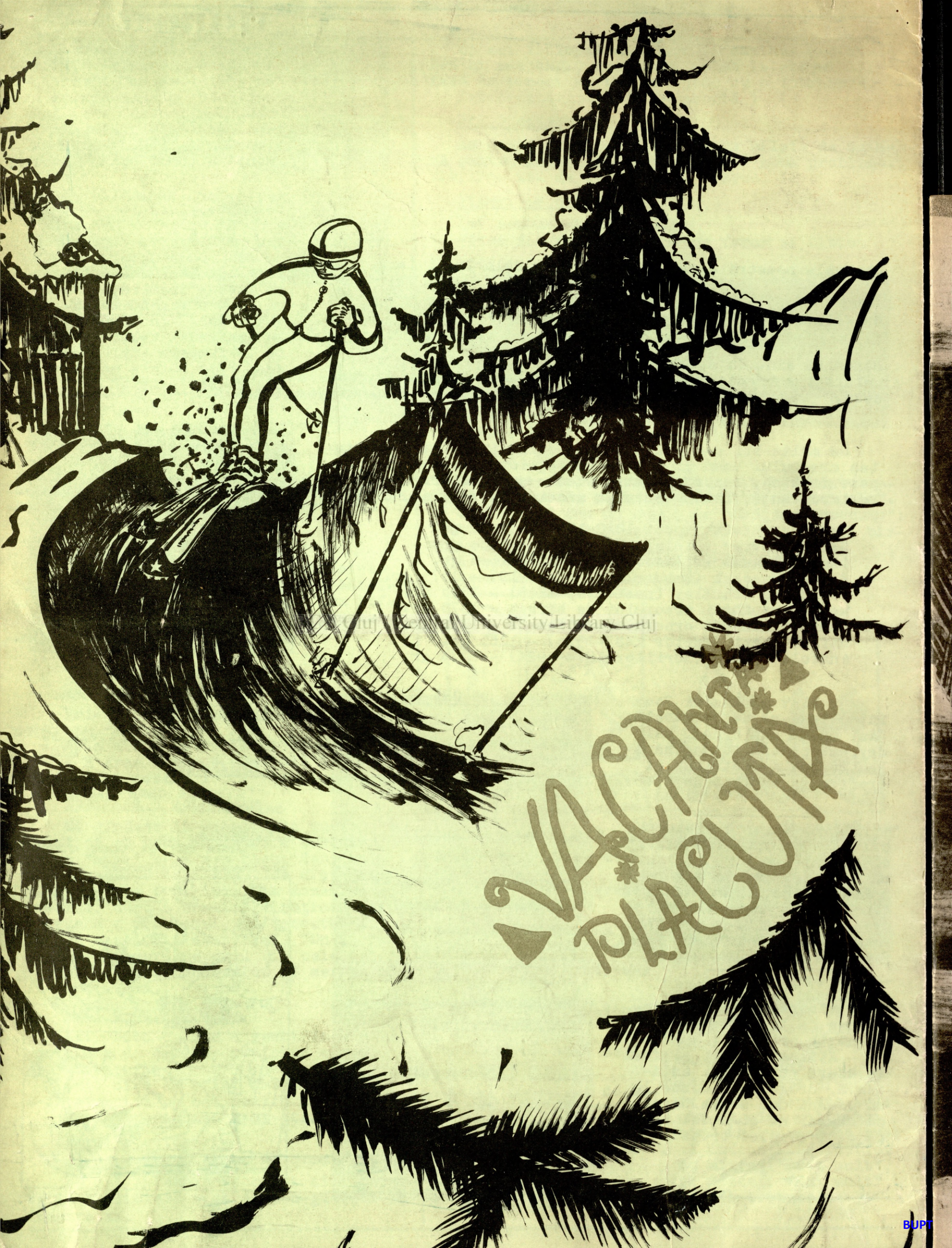
"Ciinele care latră, nu.. salivează".

ORTOPEDIE:

"Unde dai și unde crapă"

CĂȘI DEOSEBIRILE ÎNTRE DESENE !

Cluj Central University Library Cluj

VA
PLACU